

Bemærkninger til forslaget

Det stigende antal miljøproblemer, der knytter sig til de nævnte kemiske fabrikker øger, behovet for offentlig kontrol og fastsættelse af regler for forebyggelse og bekæmpelse af forureningen.

Da de pågældende virksomheders produktion dels er meget omfattende og dels behæftet med meget komplekse miljømæssige konsekvenser, er det vanskeligt for de kommunale og amtskommunale myndigheder at skaffe og finansiere den fornødne ekspertise og det nødvendige laboratoriemæssige og tekniske udstyr til at udøve tilsyn og træffe beslutninger om de påkrævede miljøforanstaltninger.

Det foreliggende beslutningsforslag har som formål at pålægge miljøministeren at udnytte den adgang, han har i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 69 a og § 69 c, til at overtage undersøgelses- og beslutningsmyndigheden fra kommunalbestyrel-

ser, amtsråd eller hovedstadsråd.

Miljølovens § 69 a lyder:

»Ministeren kan på eget initiativ tage en afgørelse, der er truffet af en kommunalbestyrelse, et amtsråd eller hovedstadsrådet, op til nærmere undersøgelse og afgørelse. Det samme gælder for afgørelser, der er truffet af miljøstyrelsen, og som ikke kan påklages til miljøankenævnet, jfr. § 76. Ministeren kan bestemme, at en afgørelse, som i øvrigt skulle have været truffet af miljøstyrelsen efter § 70, træffes af ministeren.«

§ 69 c lyder:

»Miljøministeren kan i konkrete sager af mere vidtrækkende betydning bestemme, at afgørelser i medfør af loven skal træffes af ministeren i stedet for af hovedstadsrådet, af amtsrådet eller af kommunalbestyrelsen.«